

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krystyna Bednarczyk

w sprawie z odwołania Ł. S. i I. S.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.
o zwrot nienależnie pobranego świadczenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 20 kwietnia 2006 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonych od wyroku Sądu Apelacyjnego w K.
z dnia 21 kwietnia 2005 r., sygn. akt III AUa .../03,

**odrzuca skargę kasacyjną i postanawia zawiadomić o
odrżuceniu skargi Okręgową Radę Adwokacką w K.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawcy Ł. S. i I. S. wnieśli skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. z dnia 21 kwietnia 2005 r. w sprawie o zwrot nienależnie pobranych świadczeń z tytułu renty rodzinnej. Skarga zawiera przytoczenie podstaw kasacyjnych (naruszenie prawa materialnego), ich uzasadnienie oraz wnioski o zmianę zaskarżonego wyroku. Brak jest natomiast wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia.

Badając dopuszczalność skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy zważył, co następuje. Przepis art. 398⁴ k.p.c. określa wymagania formalne, jakim powinna odpowiadać skarga kasacyjna. W § 1 określone są bezwzględne wymagania, co do których ewentualne braki nie mogą być uzupełnione po upływie terminu do

wniesienia skargi, natomiast w § 2 określone są wymagania, które w wypadku braku ich spełnienia mogą być uzupełnione na wezwanie sądu. Zachowanie tych wymagań formalnych jest badane przez sąd drugiej instancji na podstawie art. 398⁶ k.p.c. Zgodnie z § 1 i 2 tego przepisu sąd wzywa stronę do uzupełnienia braków skargi niespełniającej wymagań określonych w art. 398⁴ § 2 k.p.c., natomiast w przypadku stwierdzenia braków co do wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca skargę.

Bezwzględne wymagania skargi kasacyjnej określone są w czterech punktach art. 398⁴ § 1 k.p.c. i są następujące: oznaczenie zaskarżonego orzeczenia (pkt 1) przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (pkt 2) wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie (pkt 3) oraz wniosek o uchylenie lub zmianę orzeczenia (pkt 4). Oceniając dopuszczalność skargi kasacyjnej powinno się zbadać, czy wszystkie wymienione elementy zostały zawarte w skardze. Wymienione w punkcie 2 podstawy kasacyjne (naruszenie prawa materialnego i naruszenie przepisów postępowania) oraz ich uzasadnienie nie zastępują wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia wymienionego w punkcie 3. Gdyby okoliczności dające Sądowi Najwyższemu materiał do dokonania przedsądu (przyjęcia lub odmowy przyjęcia skargi do rozpoznania) należało wywodzić z treści podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, nie byłoby potrzeby ustanowienia odrębnego od podstaw kasacyjnych wymagania, jakim jest wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej. Regulacja zawarta w punkcie 3 omawianego przepisu nie miałaby wówczas racji bytu. Przepis ten wymaga aby wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej wraz z jego uzasadnieniem stanowił odrębny element pisma niezależny od przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia.

W skardze kasacyjnej wnioskodawców zabrakło tego elementu, zatem skarga powinna zostać odrzucona przez sąd drugiej instancji. Skoro Sąd Apelacyjny tego nie uczynił, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.